

## Páskaprædikur

PÁSKIRNAR eru nú farnar aftur um bak og vanligi gerandisdagurin er byrjaður aftur. Hesa frívikuna hava helst mong hoyrt eina ella fleiri av teimum nógvu prædikum, sum hava verið kring landið, í kirkjum, í samkomuhúsum og eisini í sjónvarpi og útvarpi.

HÓAST tilfarið ikki trýtur og nógv er at taka av, tá prædikar skal yvir páskahátíðina, sum jú fevnir um tveir av teimum mest týðandi tilburðum í okkara kristnu trúgv, nevniliga Jesu deyð og uppreisn, so dittaði onkur sær eisini at nema meira við samtíðina og tað, sum hendir her og nú, enn annar.

VAR tú so heppin at siggja enska sjónvarpið Langafriggjadagsmorgun, so var har sera forvitnislig og óvanlig sending og prædika úr Suðrafrika. Tað var eingin minni enn Desmond Tutu, erkabiskuppur og vinnari av Nobelvirðislinni, sum í góðan tíma talið um Jesu krossfesting og tók fram líknisi frá okkara egnu samtíð, nevniliga stöðuni í Suðrafrika, har tey svørtu nú í eitt mannaminni hava verið trælkað undir teirri grundlógarfestu apartheidskipanini.

TAÐ var ein siðiligur og fryntligur Tutu, vit sá og hoyrdu henda morgun saman við sang, livandi myndum úr Suðrafrika og eini tekniroð yvir temaið Jesu krossfesting, har hon varð sett í sam-

band við liðing teirra svørtu í Suðrafrika, sum hevur gjørt mest fyrri at kunna sínar egnu landsmenn og umheimin um tað órættvísu og rasistisku apartheidskipanina. Fyri arbeiði sitt fekk hann enn tá Nobel-fríðarheiðurslønina, og má sigast, at hon var væl latin.

HESIN maður, prestur og seinni erkabiskuppur, hevur halgað stóran part av lívi sínum at stríðast — prædika — imóti apartheid. Sjálvur heldur Tutu ikki, at hetta er at fara út um mark, hvat viðvíkur tí at prædika Jesu læru. Tvørturímóti metir hann tað vera eina skyldu hjá einum presti í Suðrafrika at prædika í móti tí ónda. Og apartheid er um tí ónda, tí henda skipan ger mun á svørtum og hvítum, og tað stríðir imóti Jesu læru og kærleika.

SVARTI Tutu hevði alt gott at bera teimum mongu í Suðrafrika, bæði svørtum og hvítum, sum arbeiða fyrri at skapa øllum borgarum somu kor at liva undir. Hann bað til, at svørt og hvít kunnu liva lið um lið og saman vera við til at byggja upp eitt meira rættvíst og menniskjansligt Suðrafrika.

EISINI her heima hjá okkum vóru tað prestar, sum í prædikum sínum beinleiðis nomu við okkara samtíð og tað, ið rørist í henni, eitt nú búskaparligu kreppuna í Føroyum. Langafriggjadag prædikaði Kjartan Mørkøre í Vesturkirkjuni og har kom hann eisini inn á samtíðar viðurskipti og nevndi búskapar-

kreppuna, sum rakar okkara land, men tó so ymiskt. Hann helt fyrri nakað soleiðis, at tað í dag eru tey ungu, tey arbeiðsleysu og tey gomlu, sum bera høvuðsbyrðarnar av kreppuni og helt tað vera rimuligt, at tey 80% av okkum, millum annað tey, sum hava stóra og fasta lön, í størri mun verða við til at bera sín part av kreppuni.

PÁSKADAG hevði sjónvarpið samrøðu við ein av okkara yngstu prestum, Marjun Bæk. Heitið á hesi sending var »Kirkjan og tær ringu tíðirnar« og var ætlanin at fáa kvinnuliga prestin at tosa um tankar, sum hon sum prestur og menniskja ger sær um tær ringu tíðirnar. Har visti hon m.a. á, at prædikan skal eisini siga nakað um ta samtíð, vit liva í. Hon helt, at vit øll hava húsast illa, og at vit ikki kunnu burturforklára neyðina, sum serliga er í 3. heiminum, har vit í Vesturheiminum hava tiltskað okkum ov nógv, sum skuldi vera til øll og samanber hon kreppuna í 3. heiminum við okkara kreppu sum eina luksuskreppu. Hon eftirlýsti størri solidariteti millum manna.

TAÐ er greitt, at fólk eru ójovn á máli um, hvussu nógv prestur í prædikum sínum eiga at nema við okkara samtíð, um órættvísu og ómenniskjansligar samfelagsskipanir. Og tað er tí eisini ymiskt, hvørja stöðu prestar og onnur, sum røða í kirkjum og samkomum, hava til umrøddu spurningar. Hóast eingin ivi er um, hvat sjálvt grundarlagið

undir boðskapinum er, so vil tað vera ymiskt, hvat hvør einstakur leggur dent á í síni prædiku.

VIT hava so valt at tikið umrøddu prædikur og orð fram her fyrri at vísa á, at tað eru tey, sum halda, at innihaldið í boðskapinum eiga at verða tengt at okkara samtíð í størri mun. Nú er tað ikki rætt at samanbera viðurskiptini í Suðrafrika við tey her heima. Har hava tey heilt aðrar grundleggjandi trupulleikar at dragast við. Men hvat kjarninum í málinum viðvíkur: at prædikan eisini kann fevna um gerandisviðurskipti og teir trupulleikar, sum eru frammi í okkara samtíð, tá eru umstøðurnar sum so tær somu, har enn vit eru stødd í heiminum. Spurningurin er bara, hvussu vit gera kirkjuna og boðskapin, hon hevur at bera fram, til ein meira integreraðan part av okkara egnu samtíð — og netup kunna taka við í prædikuna tann fundamentala tørvin hjá okkum menniskjum í dag, sum eiga at byggja á størri rættvísu, mannakærleika og solidaritet millum.

TAÐ var tann tíð, tá týðningurin av fríðararbeiði eisini varð tikin upp í prædikum. Í dag, har størsta heims-hóttanin ikki tykist vera heims-kríggj millum stórveldi, men heldur dálking av okkara umhvørvi og jørð okkara og harvið lívsgrundarlagi okkara, hevði verið hugaligt um okkara prestar, okkara kirkjur og samkomur, góvu júst hesum álvars-spurningi størri ans.

## Aftursvar til Finnboga Arge:

# Latið okkum nú stimbra og menna al menna orðaskiftið

Nú páskahátíðin er farin aftur um bak standa blóðini aftur tilreiðar at luttaka í og hysa tí almenna orðaskiftinum.

Fyri páskir skrivaði undirritaði tveir leiðarar í Sosialinum, har eg royndi at vísa aftur nokrum av sera órimuligu skuldsetingunum hjá sambandstingmanninum Finnboga Arge móti Sosialinum, einum av bláðfólku okkara og móti einum búskaparfrøðingi og embætismanni, sum úttalaði seg til Sosialin.

Kann vera at ein gjørdist ov heitur til tíðir og tók í so harðliga til orðanna við ov mongum superlativum. Viðgangi hetta fegin og biði um, at tey verða dømd deyð at vera. Men eftir stendur greiða niðurstøðan: at illgitingar um manipulation og misbrúk av keldum okkara ikki kunnu góðtakast.

Umrøddu leiðarar hava notið fast hjá sambandsmonnum - ja hava fingið ilt í fleiri teirra skulu vit døma eftir Dimmalættingini fyri páskir.

Síðu um síðu gera teir báðir framstandandi sambandsmenninir Finnbogi Arge og Trygvi Gutesen eitt frontalt skjótalop á undirritaða serliga og sjálvandi eisini á Sosialin og javnaðarflokkin.

Eg helt tað vera rætt at loyva lesarum Dimmalættingar at sodna orð teirra alla pásakvikuna, áðrenn eg svaraði aftur.

### Snildur!

Fyrst skal tú vita, at eg standi við hvørt orð í fyrilestrinum, tú sipar til. Men eg haldi ikki, at tað er rætt at seta innihaldið í umrøddu fyrilestri upp imóti leiðarunum í Sosialinum, har tað júst á leiðaraplássu og ikki í journalistiskari grein rættiliga hvassorðað verður funnið at tær og tú tær skrivning.

## Jan Müller, bláðstjóri skrivar

fram í bókahyll tíni úttalisi hjá undirritaða um journalistik og pressuetik og metir hesi orðini um sakligheit og siðligheit í tí vanliga journalistikkinum vera mína egnu boomerang. Reint taktiskt ikki nakað vánaligt vápn at brúka.

Fyrst skal tú vita, at eg standi við hvørt orð í fyrilestrinum, tú sipar til. Men eg haldi ikki, at tað er rætt at seta innihaldið í umrøddu fyrilestri upp imóti leiðarunum í Sosialinum, har tað júst á leiðaraplássu og ikki í journalistiskari grein rættiliga hvassorðað verður funnið at tær og tú tær skrivning.

Tó viðgangi eg, at onkstæði var farið út um mark, hvat orðalagnum viðvíkur. Við hesum taki eg nakað av tínum affinn-

ingum til eftirtektar.

Eftir standa vit við kjarninum í sjálvum málinum. Tað snúði og snýr seg um, at tú fyrst skuldsetir Sosialin fyrri at manipulera í sínum samrøðum og reportasjum, at tá blaðmaður á Sosialinum fer út í markina og endurgevur Skak-Nielsen frá fundi, ger hann eitt bestilt arbeiði og manipulerar við innihaldinum, og at enda bileggur Sosialurin sosialistisk úttalisi frá einum føroyskum embætismanni, sum heldur skuldi hildið munn.

Hetta vóru tinar grovu skuldsetingar móti blaðnum, blaðmanni og embætismanni.

Og tað vóru hesar tinar skuldsetingar vit hildu vera órimuligar og ósakligar og tí vístu teimum aftur í tveimum oddagreinum.

Hetta fær teg Finnboga Arge at leggja eftir ikki bóltinum men manninum tvs. undirritaða.

Lat tað fara. Eftir stendur framvegis greiði boð-

skapurin í einvísu álopum títum: skuldsetingarnar móti umrøddu, sum vit framvegis ikki kunnu góðtaka og tí hetta svar aftrat fyrri, at eingin miskiljing skal vera.

### Nýggir politikarar

Ein kann ikki siga, at álitið á okkara "gomlu" politikarar er serliga gott í hesum krepputíðum. Tað var tí við nakað av forvitni, at ein eygleiddi "nýggjar" politikarar við síðsta val. Ein spurdi seg sjálván: var hetta nýggja ættarlið av politikarunum, sum skuldu taka við og reka ein annan politik, nakað av tí rættu!

Finnbogi Arge var ein teirra og eingin ivi um, at sambandsmenn, tað vil Trygvi Gutesen í hvussu er vera við, sá nakað gott og nýtt í honum.

Eisini undirritaði sum vanligur borgari var spentur, hvat hesin nýggi maðurin fór at avrika, og